

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מבאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-שבעת ימים										
תניא כוותיה דרבי שילא: [ת"ק]	היוצא לדרך קודם קריאת הגבר - דמו בראשו.										כא.
רבי יאשיה:	עד שישנה										כא.
יש אומרים:	עד שישלש.										כא.
	ובאיזה תרגול אמרו - בתרגול בינוני.										כא.
אמר רב יהודה אמר רב:	בשעה שישאל עולין לרגל עומדין צפופין, ומשתחוים רווחים. ונמשכין אחת עשרה אמה אחורי בית הכפורת.										כא.
	מאי קאמר?										כא.
	הכי קאמר: אף על פי שנמשכין אחת עשרה אמה אחורי בית הכפורת, ועומדים צפופין, כשהן משתחוין - משתחוין רווחים.										כא.
	וזה אחד מעשרה נסים שנעשו במקדש.										כא.
דתנן:	עשרה נסים נעשו בבית המקדש: לא הפילה אשה מריח בשר הקדש, ולא הסריח בשר הקדש מעולם, ולא נראה זכוב בבית המטבחים, ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפורים, ולא נמצא פסול בעומר, ובשתי הלחם, ובלחם הפנים, ועומדים צפופים ומשתחוים רווחים, ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם, ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים.										כא.
	פתח במקדש וסיים בירושלים?										כא.
	איכא תרתי אחרנייתא במקדש										כא.
	מעולם לא כבו גשמים אש של עצי המערכה, ועשן המערכה אפילו כל הרוחות שבעולם באות ומנשבות בו אין מזיזות אותו ממקומו.										כא.
	ותו ליכא?										כא.
והתניא רב שמעיה מקלנבו:	שברי כלי חרס נבלעין במקומן.										כא.
ואמר אביי:	מוראה ונוצה ודישון מזבח הפנימי ודישון המנורה נבלעין במקומן.										כא.
	פסולי תלתא הוו, חשבינהו בחד, אפיק תרי ועייל תרי.										כא.
	אי הכי בלועין נמי תרי הוו, חשבינהו בחד - חסרו להן										כא.
	איכא נמי אחריתי										כא.
דאמר רבי יהושע בן לוי:	נס גדול היה נעשה בלחם הפנים, סלוקו כסדורו, שנאמר (שמואל א' כא) לשום לחם חם ביום הלקחו.										כא.
	ותו ליכא?										כא.
והאמר רבי לוי:	דבר זה מסורת בדינו מאבותינו, מקום ארון אינו מן המדה.										כא.
ואמר רבנאי אמר שמואל:	כרובים בנס היו עומדין										כא.
	ניסי דבראי - קא חשיב, ניסי דגואי - לא קא חשיב.										כא.
	אי הכי לחם הפנים נמי ניסי דגואי הוא										כא.
	לחם הפנים ניסי דבראי הוא										כא.
דאמר ריש לקיש:	מאי דכתיב (ויקרא כד) על השלחן הטהר, טהור - מכלל שהוא טמא, כלי עץ העשויו לנחת הוא, וכל כלי עץ העשויו לנחת אינו מקבל טומאה, וחוצץ בפני טומאה. אלא: מלמד שמגביהין אותו לעולי רגלים, ואומרים להם: ראו חיבתכם לפני המקום, שסילוקו כסדורו, שנאמר (שמואל א' כא) לשום לחם חום ביום הלקחו.										כא.
	ותו ליכא?										כא:
והאמר רב אושעיא:	בשעה שבנה שלמה בית המקדש נטע בו כל מיני מגדים של זהב, והיו מוציאין פירותיהן בזמן, וכשהרוח מנשבת בהן נושרין, שנאמר (תהלים עב) ירעש כלבנון פריו. וכשנכנסו נכרים להיכל - יבש, שנאמר (נחום א) ופרח לבנון אמלל. ועתיד הקדוש ברוך הוא להחזירן, שנאמר (ישעיהו לה) פרח תפרח ותגל אף גילת ורגנ כבוד הלבנון נתן לה.										כא:

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof	מקרא-key:
--	-------------------------

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	יומא-שבעת ימים										
מימרא	ניסי דקביעי לא קא חשיב.								!		◊
מאן דאמר	השתא דאתית להכי - ארון וכרובים נמי ניסי דקביעי נינהו.								■		◊
מאן דאמר	ועשן המערכה.										■
מאן דאמר	ומי הוה עשן במערכה?									ז	◊
מאן דאמר	חמשה דברים נאמרו באש של מערכה: רבוצה כארי, וברה כחמה, ויש בה ממש, ואוכלת לחין כיבשין, ואינה מעלה עשן									ז	◊
מאן דאמר	כי קא אמרינן - בדהדיט									!	
מאן דאמר	(ויקרא א) ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח - אף על פי שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט.									!	◊
מאן דאמר	רבוצה כארי?										■
מאן דאמר	אני ראיתיה, ורבוצה ככלב									ז	◊
מאן דאמר	לא קשיא כאן במקדש ראשון, כאן - במקדש שני.									!	◊
מאן דאמר	ובמקדש שני מי הוא?									ז	
מאן דאמר	והאמר רב שמואל בר אינאי: מאי דכתיב (חגי א) וארצה בו ואכבד, וקרינן ואכבדה מאי שנא דמחוסר ה"א? אלו חמשה דברים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני, ואלו הן: ארון וכפורת וכרובים, אש, ושכינה, ורוח הקודש, ואורים ותומים.									ז	◊
מאן דאמר	אין, מיהוה הוה, סיועי לא מסייעא.									!	◊
מאן דאמר	יש אשות הן, יש אוכלת ואינה שותה, ויש שותה ואינה אוכלת, ויש אוכלת ושותה, ויש אוכלת לחין כיבשין, ויש אש דחה אש, ויש אש אוכלת אש.										■
מאן דאמר	יש אש אוכלת ואינה שותה - הא דידן.									■	■
מאן דאמר	שותה ואינה אוכלת - דחולין.									■	■
מאן דאמר	אוכלת ושותה - דאליהו, דכתיב (מלכים א' יח) ואת המים אשר בתעלה לחכה.									■	■
מאן דאמר	אוכלת לחין כיבשין - דמערכה									■	■
מאן דאמר	יש אש דוחה אש - דגבראל									■	■
מאן דאמר	ויש אש אוכלת אש - דשכינה									■	■
מאן דאמר	הושיט אצבעו ביניהם ושרפן.									■	■
מאן דאמר	ועשן המערכה, אפילו כל הרוחות שבעולם אין מזיזות אותו ממקומו?									ז	◊
מאן דאמר	במוצאי יום טוב האחרון של חג הכל צופין לעשן המערכה									ז	◊
מאן דאמר	נטה כלפי צפון - עניים שמחין ובעלי בתים עצבין, מפני שגשמי שנה מרובין ופירותיהן מרקבין.									ז	
מאן דאמר	נטה כלפי דרום - עניים עצבין ובעלי בתים שמחין, מפני שגשמי שנה מועטין ופירותיהן משתמרין.									ז	
מאן דאמר	נטה כלפי מזרח - הכל שמחין									ז	
מאן דאמר	כלפי מערב - הכל עצבין.									ז	
מאן דאמר	דאזיל ואתי כדיקלי, ואבדורי לא הוה מיבדר.									!	◊
מאן דאמר	כלפי מזרח הכל שמחין, כלפי מערב - הכל עצבין.										■
מאן דאמר	מזרחית - לעולם יפה									ז	◊
מאן דאמר	מערבית - לעולם קשה									ז	◊

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ■ ג קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

יומא-שבעת ימים		Talmud Navigator										
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
רוח צפונית - יפה לחטין בשעה שהביאו שליש, וקשה לזיתים בזמן שהן חונטין.								■	ג			
רוח דרומית קשה לחטין בשעה שהביאו שליש, ויפה לזיתים בזמן שהן חונטין.								■	ג			
וסימניך: שלחן בצפון ומנורה בדרום, האי מרבה ידיה והאי מרבה ידיה	ואמר רב יוסף, ואיתימא מר זוטרא:							■	ג			
לא קשיא: הא - לן, והא - להו.								!		◇		
הדרן עלך שבעת ימים												